

Oratio œcumenica

2013. február 24. – *Evangélikus Élet*, 78. évfolyam, 8. szám

Urunk! Hálát adunk neked azért, hogy hozzád mindig fordulhatunk imádságunkban. Jó tudnunk azt, hogy te ismered életünket, látod, mennyi szenvedés vesz körül bennünket. Magunk is a bajok tengerén hánykódunk. Tele van életünk testi-lelki gondokkal, törésekkel és csalódásokkal. Törékeny életünket most letesszük eléd. Nem hozhatunk mást, csak azt, ami a miénk: vétkeinket, félelmeinket, ürességünket. És kérünk: te töltsd fel üres szívünket, és szabadíts meg mindattól, ami tőled elválaszt bennünket.

Együtt kérünk most: „Emlékezzél meg, Urunk, irgalmadról és kegyelmedről, mert azok öröktől fogva vannak.”

Urunk! Áldott légy kegyelmed sok-sok jeléért, amelyekkel kíséred életünket, hogy ne csak nyomorúságunkra és bajainkra nézzünk. Hálát adunk azért, hogy van mire visszatérnünk, hogy kegyelmed gazdagságát és irgalmadat eddig is megtapasztalhattuk életünkben. Kérünk, segíts, hogy bizalommal tudjunk előre is tekinteni, hogy erőt tudjunk meríteni megváltó szenvedésedből, és így tudjuk szolgálni neved dicsőségét mindannyian ott, ahová állítottál minket.

Együtt kérünk most: „Emlékezzél meg, Urunk, irgalmadról és kegyelmedről, mert azok öröktől fogva vannak.”

Istenünk! Köszönjük, hogy javunkat akarod, és mindent megtettél üdvösségünkre. Kérünk, adj több kitartást és erőt, hogy benned bízva, csendben viseljük a nehézségeket, és felelősen éljünk a nekünk adatott lehetőségekkel. Add, hogy Jézus Krisztus Urunkban meglássuk üdvösségedet és a te örök akaratodat, mellyel üdvösségre hívsz, és azt szeretnéd, hogy mindannyian áldjunk és dicsérvünk téged már itt, földi életünkben.

Kérünk, terjeszd ránk áldásodat, hogy az az áldás, melyet egykor a hívők atyjának, Ábrahámnak adtál, és amely Jézus Krisztusban teljesedett ki immár mindenkire ezen a világon, rajtunk keresztül is terjedjen tovább a földön.

Együtt kérünk most: „Emlékezzél meg, Urunk, irgalmadról és kegyelmedről, mert azok öröktől fogva vannak.” Ámen.